

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCLI. Iræ pænas intentat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

MEDITATIO CCLI.

Ira pœnas intentat.

Matth. 5.

PUNCTUM I. *Nisi abundaverit Justitia vestra plura quam Scribarum & Phariseorum, non intrabitis in Regnum Calorum. Audistis, quia dictum est antiquis: Non occides: qui autem occiderit, reus erit iudicio. Ego autem dico vobis: quia omnis, qui irascitur fratri suo, reus est iudicio. Qui autem dixerit fratri suo, Raca: reus est concilio. Qui autem dixerit, fatue: reus erit gehenna ignis.* Matth. 5. v. 20. Considera Christum, ut in sermone suo de Evangelica Perfectione, veritatem horum suorum verborum ostenderet, cum dixit: *Nolite putare, quoniam veni solvere Legem, aut Prophetas: Non veni solvere, sed adimplere.* Matth. 5. v. 17. arguere Scribas & Phariseos, qui antiquam Legem Moyse de faciendo homicidio, & de pœna mortis illi per Judicem infligenda, ita ruditer interpretabantur, ut Justitiam sufficere putarent, modò ira in actum eternum homicidij non progrediretur; internos verò actus iræ, & verba injuriosa, quæ ad ipsum denique homicidium disponunt, parvi pendebant. Ostendit itaque Christus, iram, quæ est appetitus vindictæ, etiam si tantum sit interna, æquè Judicio Divino dignam esse, ac homicidium iudicio humano: Et sic apud homines gravius delictum est, quod ad plenum Concilium, sive ad Senatum Judicum advocatur; graviorem esse iram, & æquivalere delicto, quod ad Concilio dignum est, si in vocem *raca* erumpat, quæ

vel solum irati, ac per contemptum indignantis, nota est, vel etiam hominis miseri, abjecti, aut pauperis convitium significat: denique peccatum mortale esse, & gehennâ dignum, si *factus* contumeliam ex animo inferat, quo alium per gravem injuriam & contemptum pro tali habet, aut optat haberi, vindictæ studio. Ut itaque tua Justitia abundet plus, quam Scribarum & Phariseorum, non tantum ab omni injuria, & vindicta, re & verbo inferenda, sed etiam ab omni interno appetitu vindictæ tam mortali, quam veniali abstinere; imò etiam ab omni interna animi indignatione, & incalescentia: quia, ut Christus in eodem sermone supra dixit: *Beati Moses, quoniam ipsi possidebunt Terram, scilicet Beatam.*

PUNCT. II. Perpende verba illa: *Qui irascitur Fratri suo*: continere speciale argumentum non irascendi. Quia nempe omnis homo pro fratre habendus est, cum DEVM ipsam pro communi Patre habeat: sicut ergo humani Parentes nolunt filios suos inter se irâ & odio dissidere, ita multò magis id prohibet DEVS. Attamen Pacifici Filij DEI vocabuntur, quos proinde Christus in hoc sermone Beatos dixit. Hoc fraternæ Conjunctionis vinculum arctius utique est, quam vinculum condiscipuli, quo tamen ad Charitatem mutuam copulandam usus est Christus apud Joan. c. 13. v. 35. *In hoc cognoscent omnes, quia Discipuli mei estis, si Dilectionem habueritis ad invicem.* Dilectio autem sive Charitas non irribatur. 1. Cor. 13. v. 5.

PUNCT. III. *Si ergo offers munus tuum ad Altare, & ibi recordatus fueris, quia frater tuus habet aliquid adversum te: relinque ibi munus tuum ante Altare, & vade prius*

prius reconciliari fratri tuo: & tunc veniens offeres munus
 tuum. Matth. 5. v. 23. Ex prohibitione iræ & vindic
 tæ infert Christus, quòd, si per hanc frater tuus
 te læsus fuerit, illi sine mora sit satisfaciendum. N
 differas itaque, si opus erit, veniam ab illo petere
 vel alio modo illum placare. Hinc statim subiungit
 Christus v. 25. *Esto consentiens Adversario tuo cito, du
 es in via cum eo: ne forte tradat te Adversarius Judici, &
 Judex tradat te ministro: & in carcerem mittaris. Amen
 dico tibi, non exies inde, donec reddas novissimum qu
 drantem.* Duas proinde rationes ad non differenda
 satisfactionem & reconciliationem cum offensa
 Proximo Christus proposuit; 1. Quia per culpabile
 moram impeditur omnis alterius boni Operis valor
 & æstimabilitas, & præstat potius oblationem gra
 tuitam, quàm satisfactionem debitam differri. 2. Qu
 pro dilata satisfactione gravis pæna in carcere Inferni
 vel Purgatorij solvenda erit. Ad quem locum sic
 non est differenda satisfactio debita homini; ita mi
 nùs est differenda debita DEO. Itaque dum
 in via, dum scilicet ad Supremum Judicem pergitur
 per Pænitentiam & Satisfactionem expunge debita
 tua.

MEDITATIO CCLII.

*Hortatur ad Amorem DEI & Proxi
 mi. Matth. 5.*

PUNCTUM I. Cùm Perfectio Evangelica toto h
 sermone tradita, consistat in perfecto Amore D